

ต้นโพธิ์

ชื่อสามัญ	Sacred Fig Tree, Pipal Tree, BoTree, Bohhi Tree, Peepul
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus religiosa</i> L.
ชื่อวงศ์	MORACEAE
ชื่อเรียกอื่น	สลี (ภาคเหนือ), สี่ สะหลี่ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ), โฟ โฟศรีมหาโพ โฟธิ(ภาคกลาง), ย่อง (แม่ฮ่องสอน), ปู (เขมร)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้นโพธิ์ จัดเป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ผลัดใบ ความสูง ๒๐ - ๓๐ เมตร แตกกิ่งก้านสาขาออกเป็นพุ่มตรง ปลายกิ่งงอตามกิ่งมีรากอากาศห้อยลงมาบ้าง เปลือกเรียบเป็นสีน้ำตาลปนเทา โคนต้นเป็นพูพอนขนาดใหญ่ ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเพาะเมล็ด ใช้กิ่งชำหรือใช้กระโดงจากราก แต่ส่วนมากเจริญเติบโตจากสัตว์นำพา เช่น นกมากินเมล็ดและไปถ่ายทิ้งไว้แล้วเกิดเป็นต้นใหม่ขึ้นมา เจริญเติบโตได้ในดินทุกชนิด พบขึ้นทั่วไปในทวีปเอเชีย ประเทศไทยนิยมปลูกกันทั่วไปในวัดทุกภาค ทั้งนี้ ต้นโพธิ์ถือเป็นต้นไม้ที่ประทับและตรัสรู้สัมโพธิญาณของพระพุทธเจ้า โดยมีสรรพคุณส่วนเปลือกต้นทำยาชงแก้โรคหนองใน ใบและยอดอ่อนแก้โรคผิวหนังได้

Ton Pho

Common name	Sacred Fig Tree, Pipal Tree, Bo Tree, Bohhi Tree, Peepul
Scientific name	<i>Ficus religiosa</i> L.
Family name	MORACEAE
Other names	Sali (Northern), Si; Salhi (Northwestern), Pho; Pho Si Maha Pho; Phothi (Central), Yong (Mae Hong Son), Pu (Khmer)

Botanical Characteristics

The Pho tree is perennial and deciduous growing as high as 20 - 30 meters. Its branches spread out with aerial roots hanging down from some branches. The bark is greyish-brown in colour. Its overgrown ground roots are huge. It propagates from seeds which are mostly carried by birds. The Pho tree grows in all kinds of soil and is generally found in Asia. The planting of Pho trees in temples is popular in every region of Thailand. The Pho tree is regarded with respect to being the sacred site where Gautama Buddha attained enlightenment. Its bark can be used to cure gonorrhoea while its leave can relieve skin diseases.

กำแพงเพชร

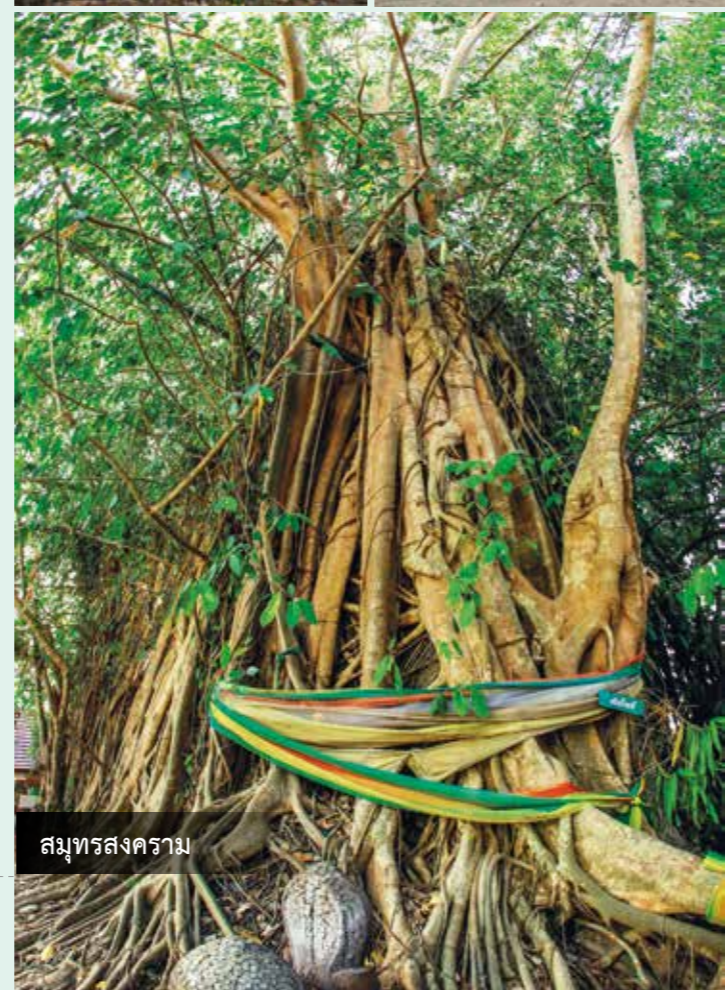
ราชบุรี

กาฬสินธุ์

พระนครศรีอยุธยา

สมุทรสงคราม

ต้นไทร

ชื่อสามัญ	Banyan Tree
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus annulata</i> Blume
ชื่อวงศ์	MORACEAE
ชื่อเรียกอื่น	ไทร ไทรย้อย (นครศรีธรรมราช, สุราษฎร์ธานี), ไทรหิน (ชุมพร), ไฮรี (เพชรบูรณ์), ไทรกระเบื้อง (ประจวบคีรีขันธ์), ไทรย้อย ไทรย้อยใบแหลม (กรุงเทพฯ), จาเรย (เขมร)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้นไทร เป็นพันธุ์ไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ลำต้นมีความสูง ๑๐ - ๒๐ เมตร ลำต้นตรง แตกกิ่งก้านเป็นพุ่มทึบ บางชนิดเป็นพุ่มโปร่ง มีรากอากาศห้อยลงมาตามกิ่งก้านและลำต้น ผิวเปลือกเรียบสีขาวปนเทา ทั้งนี้ “ไทร” หมายถึง พืชตระกูลไทร มีถิ่นกำเนิดในแถบทวีปเขตร้อน พบมากในแถบประเทศอินเดียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีถิ่นกำเนิดในอินเดีย ลังกา พม่า ไทย ดังนั้น คำว่า “ไทร” หรือ “ต้นไทร” จึงใช้เรียก “ต้นไทรย้อย” เป็นสำคัญ ทั้งชนิดพันธุ์ใบแหลมและใบหู่ ส่วนชนิดอื่น ๆ จะเรียกตามชื่อเฉพาะ เช่น ต้นโพธิ์ ต้นมะเดื่อ ต้นนิโครธ เป็นต้น ต้นไทร นิยมใช้ในทางสมุนไพร น้ำมันจากต้นใช้ใส่แผลแก้โรคเรื้อน หนองใน น้ำมันผสมกับชันใช้ทาไม้ เครื่องจักสาน ยาเรือและใช้เดินเครื่องยนต์แทนน้ำมันซีลได้ ไม้แปรรูปใช้ทำบ้านเรือน เครื่องเรือน เรือขุดและทำไม้อัด

Ton Sai

Common name	Banyan Tree
Scientific name	<i>Ficus annulata</i>
Family name	MORACEAE
Other names	Sai; Sai Yoi (Nakhon Si Thammarat, Surat Thani), Sai Hin (Chumphon), Hairi (Phetchabun), Sai Krabueang (Prachuap Khiri Khan), Sai Yoi; Sai Yoi Bai Laem (Bangkok), Charoei (Khmer)

Botanical Characteristics

The Sai is a medium to large perennial tree. The trunk is about 10 - 20 meters high. The bushy branches with dangling aerial roots can be dense or sparse. The bark is smooth with greyish-white in colour. The Sai has its origin in tropical continents and is largely found in India, Sri Lanka and Southeast Asia, including Thailand and Myanmar. Sai is normally restricted to Sai Yoi as opposed to other plants with specific names such as Bodhi, fig or Nihkoratha. Sai is popular for its medicinal uses. Its oil can cure gonorrhoea and leprosy while its wood is used in construction and making furniture. Sai oil is mixed with dammar to use in woodwork, wicker ware, boats and engines.

สมุทรสงคราม

ต้นไทร

ชื่อสามัญ	Sea Fig, Deciduous Fig
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus subpisocarpa</i> Gagnep.
ชื่อวงศ์	MORACEAE
ชื่อเรียกอื่น	ฮ้าง (ลำปาง), โฟไทร (นครราชสีมา), เลียบ ไทร (กรุงเทพฯ), ไทรเลียบ (ประจวบคีรีขันธ์)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้นไทรมีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศอินเดีย ศรีลังกา และปากีสถาน และแพร่กระจายทั่วไปในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูงประมาณ ๑๐ - ๓๐ เมตร ลักษณะผิวเปลือกเรียบสีขาวปนเทา ลำต้นตรงเป็นพุ่ม แตกกิ่งก้านแน่นทึบ เรือนยอดแผ่กว้าง มีรากอากาศห้อยลงมาตามกิ่งก้านและลำต้น ผลจะติดแน่นอยู่กับกิ่ง แต่ละผลจะมีกาบ ๒ - ๔ กาบ เมื่อผลแก่จะมีสีแดงคล้ำหรือสีแดงเลือดหมู เป็นอาหารของพวกนกได้เป็นอย่างดี ต้นไทร มีสรรพคุณทางยา คือ เปลือกต้น และ ยาง ใช้แก้บิด แก้ท้องเดินและลดระดับน้ำตาลในเลือด ผล ใช้รับประทานได้ เมล็ด เป็นยาเย็นและยาบำรุง

Ton Krai

Common name	Sea Fig, Deciduous Fig
Scientific name	<i>Ficus subpisocarpa</i> Gagnep.
Family name	MORACEAE
Other names	Hang (Lampang), Pho Sai (Nakhon Ratchasima), Liap Krai (Bangkok), Sai Liap (Prachuap Khiri Khan)

Botanical Characteristics

The Krai tree is originally from India, Sri Lanka, Pakistan, and is widespread across Southeast Asia. It is a medium to large perennial plant which can grow as high as 10 - 30 meters. Its bark is smooth, greyish-white in colour. The trunk is straight and grows in an overgrown root (phuphon) with dense branches. The canopy spreads wide with aerial roots dangling down from the trunk and branches. Each fruit has 2 - 4 spathes which turn dark red when ripe and is also a food for birds. Its bark and gum can be used to cure diarrhoea and dysentery, and to reduce the level of sugar in the bloodstream. Its fruit is edible and its seed can be used as a medicine for nourishment.

สมุทรสงคราม

ต้นกร่าง

ชื่อสามัญ	Banyan tree
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus altissima</i> Blume
ชื่อวงศ์	MORACEAE
ชื่อเรียกอื่น	กร่าง (ภาคกลาง) ไทรทอง (นครศรีธรรมราช) ลุง (เชียงใหม่,เหนือ) ฮ้างขาว, ฮ้างหลวง, ฮ้างเฮือก (เชียงราย) ไส้คำ (เพชรบูรณ์)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้นกร่างเป็นต้นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในแถบเอเชีย สามารถพบได้ในประเทศไทย พม่า กัมพูชา ลาว อินเดีย ศรีลังกา ปากีสถาน และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ ลำต้นตรงขึ้นเป็นพุ่ม เปลือกสีน้ำตาลปนเทา ออกดอกเป็นช่อ ผลมีขนาดเล็กเป็นรูปไข่แบบมะเดื่อ พบกระจายทั่วทุกภาคของประเทศไทย สามารถเจริญเติบโตได้ดีในดินทุกชนิดที่มีความชุ่มชื้น คุณประโยชน์ รากอากาศเหนียวใช้ทำเชือกได้ เปลือกชั้นในใช้ทำกระดาษ ต้นใช้เลี้ยงผึ้ง

Ton Krang

Common name	Banyan tree
Scientific name	<i>Ficus altissima</i> Blume
Family name	MORACEAE
Other names	Krang (Central), Sai Thong (Nakhon Si Thammarat), Lung (Northern, Chiang Mai), Hang Khao; Hang Luang; Hang Hueak (Chiang Rai), Haikham (Phetchabun)

Botanical Characteristics

Krang tree is native to Asia, it can be found in Laos, Thailand, Myanmar, Cambodia, India, Sri Lanka and Pakistan and generally in Southeast Asia. It is a large perennial tree. The trunk is straight, extending from the overgrown ground roots (phuphon). The bark is greyish-brown in colour, the flowers blossom in bunches, and the fruit is small and oval in shape; similar to fig fruit. Krang can be grown in every part of Thailand and grows well in moist soil. The aerial roots of the Krang tree can be used to make rope. The inner bark is used to make paper, while the trunk can be used to feed lac insects.

ชัยนาท

๑๙. โพธิ์ ไทร ไกร กร่าง สมุทรสงคราม

ต้นไม้สี่ต้นคือ โพธิ์ ไทร ไกร กร่าง อายุกว่า ๒๐๐ ปี ที่ตำบลบางกุ้ง ความสูง ๒๕ เมตร เป็นต้นไม้ อัจฉริยะ สามารถเจริญเติบโตร่วมกันปกคลุมและรัดล้อมโบสถ์เก่าของวัดบางกุ้งให้ดำรงอยู่ได้ อย่างเหลือเชื่อ โดยในส่วนของเสี้ยนต่อการหักพัง รากและกิ่งก้านจะยึดเหนี่ยวไว้อย่างเหนียวแน่น แต่ใน ส่วนที่ยังคงสภาพดีกลับมีการยึดเหนี่ยวน้อยมาก และที่พิเศษคือในช่องประตูและหน้าต่างของโบสถ์ จะไม่มีต้นไม้ขึ้นปิดบังอยู่เลยมีตำนานเล่าว่า ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี พ.ศ. ๒๓๐๘ สมเด็จพระ เจ้าเอกทัศ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ยกกองทัพเรือมาตั้งค่ายที่ตำบลบางกุ้ง เรียกว่า “ค่ายบางกุ้ง” โดยสร้างกำแพงล้อมวัดบางกุ้งให้อยู่กลางค่าย เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจและเป็นที่พักพิงของทหาร และในปีพุทธศักราช ๒๓๑๗ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้ยกทัพไปรบกับพม่าที่ค่ายบางแก้ว เมืองราชบุรี ในการเดินทัพครั้งนั้น พระองค์ได้มาหยุดกองทัพพักพล และเสวยพระกระยาหารที่วัดกลาง ค่ายบางกุ้ง ดังนั้น สถานที่นี้จึงเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของวัดบางกุ้ง ตำบลบางกุ้ง อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

19. Pho, Sai, Krai, and Krang Tree, Samut Songkhram Province

This group of trees; Pho, Sai, Krai and Krang trees is over 200 years old. They are located at Wat Bang Kung, Bang Kung sub-district. They are 25 meters high. All of them grow together and cover the old Buddhist monastery of Wat Bang Kung making the historical site well preserved using their roots and twigs to maintain the construction which is at risk of tumbling down. Furthermore, it is quite amazing that neither branches nor roots obstruct any doors or window panes of the hall. According to the folklore, in 1765 A.D. King Ekathat of Ayutthaya Kingdom ordered the navy billeted in Bang Kung sub-district calling it “Bang Kung Military Camp”, they built a wall encircling Wat Bang Kung making the temple a sanctuary and place of worship for the soldiers.

Later in 1774 A.D., King Taksin the Great, of Thonburi Kingdom stopped at “Bang Kung Military Camp”. He used the camp as a base before marching. This history makes this place more sacred.

